Det Hvite Bånd

– en rusfri verden

«For Gud, heim og alle folk»

103. årgang nr. 5/6 2013

Norsk delegasjon med venner i Australia

Jubileums året 2013

Frist til neste blad er 15. oktober 2013

Innhold

Landsleders hilsen 3

Verdenskongressen i Adelaide, Australia 3.-8.mai, 2013 4

Andakt fra verdens gudkjeneste: Vår Visjon – En Rusfri Verden 12

Jubileumsåret 2013: Kurheimen gjennom 100 år 14

Det vanskelige kvinne-rusmisbruket..... 15

Åpen dag på Riisby 16

En opplevelesesrik helg på Riisby..... 17

Andakt fra en ungdom: Ansvar eller frivillighet..... 18

Barnaside: Fargelegg bildet 19

Filippinene-tur med Bergen Soul Children 20

Tur til Australia 22

Beskytt din uføde fra alkohol og fas 24

Dr. Gregory K. Pikes tale, - en oppsummering..... 25

Fra Verdenskongress - Reisen til Australia..... 26

Hilsen fra Russland 28

Hilsen fra Guatemala..... 29

Høydepunkter for Landsmøte 29

Program for Landsmøte 30

Påmeldings skjema..... 31

Hilsen fra Landskontoret: Gled deg i Herren alltid! 32

Gaver og nye medlemmer..... 33

Camilla Collett har 200-års jubileum 34

Ólafía Jóhannesdóttir 150-år 22.oktober 35

Det Hvite Bånd
«For Gud, heim og alle folk»

UTGIVER: Det Hvite Bånd
Landskontoret: Torggt. 1, 0181 OSLO
Tlf. 23 21 45 37 (telefontid 10.00–14.00)
Faks: 23 21 45 01
Giro: 7874.06.24252
Org.nr.: 971 422 025
hjemmeside: www.hviteband.no

LANDSKONTOR Tlf. 23 21 45 37
(telefontid 10.00–14.00):
Regnskapsek./medl.liste Eva U. Trobe
Tlf. 23 21 45 36
E-post: DHBkontor@actis.no

REGNSKAP:
Katrine Isaksen. Tlf. 23 21 45 12
E-post: katrine@actis.no

REDAKTØR: Brita Nilssen, permisjon
Hovedansvarlig medarbeider:
Margaret Østenstad, mob: 473 99 402
E-post: margaret.ostenstad45@gmail.com
Stoff sendes til Landskontoret

PRODUKSJON, LAYOUT OG TRYKK:
Haugesund Bok & Offset AS
opplag: 2 000
Medlemskontingent kr 200,- pr. år.

LANDSLEDER
Margaret Østenstad
Rygjehaugvegen 13, 4265 HÅVIK
tlf. 473 99 402
E-post: margaret.ostenstad45@gmail.com
Leder for Internasjonalt Utvalg

BARN OG JUNIORLEDER/
AVD. LEDER
Brita Nilssen, *permisjon*

NESTLEDER
Aud Bodil Brekka
Avd. leder Sosial
tlf. 35 98 94 50

LANDSSTYREMEDLEMMER
Aud Karin Førland (Kasserer)
Postboks 1596, 5505 Haugesund
tlf. 52 71 23 62, mob. 413 37 043

Jenny Kristiansen
tlf. 77 69 95 04

Anne Grete Olsen
Avd. leder Evangelisering
tlf. 37 08 84 63

Maria S. Moe

Artikkel i Haugesunds Avis, fredag, 14. juni 2013

HELT TIL TOPPS: På verdenskongressen i Australia nylig bir Margareth Østenstad bedt om å ta toppledervervet. FOTO: PRIVAT

Margaret Østenstad fra Karmøy skriver historie

Verdenspresidenten

Hun er den aller første norske kvinne valgt til verdenspresident i Det Hvite Bånd.

LILLIAN HAUG SORTLAND
lillian.haug.sortland@haugesunds-avis.no

KARMØY: Margaret Østenstad fra Håvik i Karmøy er egentlig fra Ørlandet. Tasmania i Australia, samme sted som den danske kronprinsessen. Men hun har bodd i Norge i 32 år, er gift og har fire voksne barn. Og er norsk statsborger.

I fire år har hun vært landsleder i Det Hvite Bånd i Norge. Nylig ble hun valgt til verdenspresident som den aller første norske noen gang. Kvinnemig ønsket av alle de 22 deltakerlandene på kongressen.

- For organisasjonen vår er det en stor ære å få en verdenspresident fra Norge, sier Margaret Østenstad beskjeden.

Hun stikker seg ikke noe frem, men står på for det hun brenner for.

Aller høyest står ønsket om et ruspfritt kontfunn. Derfor er forebygging og arbei-

EN AV OSS

Navn: Margaret Østenstad
Alder: 67
Bosted: Håvik i Karmøy

det for å påvirke barn og unge til å ta vette valg det viktigste dømene i Det Hvite Bånd jobber med. Organisasjonen styres og ledes av kvinner. Menn kan være støttemedlemmer men har ikke stemmerett.

Det Hvite Bånd er den eldste kvinneorganisasjonen i verden og har eksistert uten opphold siden 1883. De feirer 130 år i år og er representert i 44 land.

Formålet til organisasjonen er beskrevet på følgende måte: Det Hvite Bånd er en avholdsorganisasjon for kvinner, som på kristen grunn arbeider for å forebygge alle slags rusgifter, verne om familien, få kvinner med i avholdsarbeidet, fremme likestilling i borgerrettigheter og mellomfolkelig fred og forsoning.

En sviktet kjennetegn på organisasjonen er en hvit sløyfe som medlemmene bærer og som profilerer organisasjonen.

Kvinnene i Det Hvite Bånd mener det er viktig å delta i samfunnsdebatten. De ønsker å påvirke det politiske miljøet både lokalt og nasjonalt i kampen mot rus. De ønsker også å redusere alkoholforbruket i Norge ikke minst i forhold til antall skjenkesteder og skjenketider.

- Vi har også noen andre satsingsområder utø i verden. Bort vann og gode hunner i Etiopia og Kenya. I Guatemala jobber vi for å gi skolegang og yrkesopplæring til kvinner og i Russland støtter vi et krisesenter. Nylig ble organisasjonens 36. verdenskongress avholdt i Australia. Det var det Margaret Østenstad ble valgt til verdenspresident. Hennes sommerkillen og påminning til medlemmene er følgende:

- Aldri har familiens rolle i samfunnet vært viktigere enn nå. Betydningen av en god og sunn familie kan ikke vurderes høyt nok. Ikke noe annet kan gi en barn så mye kjærlighet, støtte, tillit, motivasjon eller følelse av egenverdi og selvrespekt. Samtidig lever vårt fremtidige ledere i en ruskogeneration på grunn av et stadig økende ruspoblem over hele verden, sier Østenstad.

Landsleders hilsen

Vi bryr oss

Daglig ser og hører vi nyheter om demonstrasjoner internasjonalt, uro over hele verden og natur-katastrofer der resultatet er tap av mange verdifulle liv. Vi blir rystet, og føler sorg og hjelpeløshet over alt som skjer. Vi vender oss til Gud i bønn og takker Han for løftet han har gitt oss i Filip. 4,13.

Men alkohol- og narkotika avhengighet tar også liv hver eneste dag! Reagerer vi på samme måten ved tap av menneskeliv og ødeleggelse av familier av disse årsaker?

Under Landsmøtet i Stavanger vil vi sette fokus på viktigheten av hvert enkelt menneskes liv! Tema: «Vi bryr oss – Inspirasjon til videre innsats!»

Undervurder aldri din innsats – med Guds ledelse kan det forandre et menneskes liv – kanskje noen som står deg nær!

Kjærlig hilsen, Margaret

Hjertelig takk for alle blomster og gratulasjons-hilsener!

Referent:
Solfrid Storland

Verdenskongressen i Adelaide, Australia 3.-8.mai, 2013

Motto for verdenskongressen: Vårt håp, vår visjon– en rusfri verden!

Stor ære!

Tusen takk, Margaret, for ni år som dyktig, arbeidsom og engasjert verdensorganisasjonssekretær! Hjertelig til lykke i ny utfordring som WWCTU-president!

Nå må vi, søstre stå sammen i daglig bønn for misjonsarbeidet i alle land, og be Gud gi Margaret pågangsmot og utholdenhet til å lykkes i Guds kraft i den meget arbeidskrevende, verdensomspennende gjerningen hun har sagt seg villig til å gå inn i!

Verdenskongressen var en «øye-åpning»!

Mon tro, fins det noe mer effektivt virkemiddel i Guds rike, enn mange kristne, engasjerte, modige og villige kvinner fra alle verdens kanter, i utfordrende kamp for menneskerettigheter og varm barmhjertighetstjeneste for alle vanskeligstilte medmennesker?

Ankomst til Adelaide

I alt 179 deltakere fra 22 land kom til verdenskongressen i Adelaide, og vi tretten norske kom to dager før kongressen startet. (Omslagsbilde). Brita og Svein Nilsen var kommet der før oss andre. Vi ble ei godt sammensveiset gruppe med humøret på topp. Det merktes godt at gledesprederne Bjørg Østesvik og Rolf Stackbom var med oss.

Veldig inspirerende å være sammen med Oddrun Småbrekke, barneleirlederen fra Tørvikbygd og May Britt Røyrvik, Norheimsund (bilde på baksida av siste DHB-blad). Disse to dyktige damene hører til det lokal-laget i Norge som har greidd å få yngre medlemmer med i arbeidet. - Dette er et konkret bønnesvar, sier May Britt og Oddrun.

Eva U. Trobe, regnskapssekretæren vår, var også med. Hun har i år skaffet flest nye medlemmer. Hun gleder oss alltid på en positiv måte med å være inkluderende, tjenestevillig og flink på pianoet.

Stamford Grand Hotel

Det gjorde godt å få sove ut etter den lange reisen!

Ellers brukte vi tiden første dagen til å gjøre oss kjent med den godt planlagte grønne byen med mange tilrettelagte parker og gode trafikkløsninger. Trikken gikk like ved Stamford Grand hotell, der vi bodde. Det var full sommer med 27 grader hele tiden. Hotellet lå praktfullt til, like ved sjøkanten, et nydelig sted med strender, grønne sletter og høye, stilfulle bartrær og palmer.

Åpning av 39.verdens-kongress

Den 39. åpningssermonien for Det Hvite Bånd ble en meget høytidelig begivenhet med flaggparade fra alle deltakerland under akkompangement av et lokalt sammensatt Frelsesarme-orkester.

Grand Stamford Hotel

Deilig lunsj

Oddrun Småbrekke var norsk flaggbærer. Natalie Tate sang klangfullt Australias nasjonalsang «Advance Ausgralia Fair».

Etter festmiddagen ble vi ønsket velkommen til Adelaide av ordføreren. Etterpå fikk vi hilsener fra et parlamentmedlem og fra en felles representant for kirkesamfunnene i området. President for Australia Hvite Bånd, Ellen Chandler ønsket oss velkommen, og vår Margaret takket Australia for å si ja til å være vertsland for den store verdenskongressen.

Så sang vi temasangen vår: «Show Me Your Ways.»

Leder av åpningssermonien:

På inderlig måte ledet 1. visepresident (WWCTU) dr. Jung Joo Kim (Korea) kveldens program.

Hun bad en fin bønn for misjonærparet Brita og Svein Nilssen som måtte reise heim etter åpningsdagen p.g.a. et uventet dødsfall i nær familie.

-«Mange takk for utmerket innsats, Brita! Du har vært en dyktig 2.visepresident i verdensstyret denne treårsperioden!»

Verdenspresidentens tale:

Avtroppende verdenspresident, Sarah F. Ward holdt hovedtalen første dagen: WWCTU- «Hvem vi er og hva vi gjøre». Dette var oversatt i siste Blad.

Det var en meget gjennomarbeidet tale. Hennes budskap var at vi alle måtte delta aktivt i arbeidet hver på vår plass. Vi er alle i stand til å be daglig for våre nærmeste, utstråle smil til medmennesker vi møter, gi velmenende komplimenter, og oppmuntre ensomme, gamle og syke mennesker på en enkel og omsorgsfull måte, sende kort til fanger etc.

Det er viktig at hvert medlem kjenner til basisfakta om alkohol, tobakk og andre rusmidler, slik at man er i stand til å gi informasjon, eller komme med saklige motargument til utsagn som er usanne.

Som den gode pedagog delte Sarah Ward. ut små konkrete gjenstander i en liten pose med f. eks. et lite brodert hjem, en kvinne i bønn og en hvitebåndsløyfe som skulle symbolisere vern av grunnleggende kristne verdier i hjem og samfunn.

Korstogsalmen 146

Korstogsalmen 146 ble lest opp av verdenslederne, mens vi fulgte med på power point. Deretter sang vi «*Give to the Winds Thy Fears*» (En av korstogsalmene).

Kveldsprogrammet sluttet med at vi skulle finne fram til andre i salen som hadde fått utdelt samme fargekort og bli kjent med dem. Det ble mye latter, klemmer og fotografering. Slik endte en verdig, stilfull, hyggelig og nyttig festkveld.

Mange av deltakerne husket oss og gav uttrykk for hvor vellykket verdenskongressen i Norge var for tre år siden!

USA nasjonale WWCTU- president, Rita Wert, tildelte WWCTU-president Sarah F. Ward fin gave som takk for trofast og krevende arbeidsinnsats i to perioder.

Tilbedelse

Tre morgener på rad startet dagene med varme, gjenkjennelige vekkelsetoner framført av Su Yeon Gwak (Korea) på fiolin og Susanne Curry (USA) på piano, fulgt av tilbedelse, påkalling og bønn med takk. (Australia, New Zealand, Korea).

Susanne Curry på pianoet

Referat
Hver dag fikk vi utførlig referat fra dagen i forveien av Anne Bergen (før WWCTU-sekretær, nå valgt som 1.visepresident, Australia).

Norske deltakere
Vi norske samlet oss til kosestund om kveldene, og da kongressen var avsluttet, reiste vi sammen med deltakere fra Finland og Guatemala på cruise på elva Torrens som renner gjennom sentrum av Adelaide. Det var en reise i landlige, naturskjønne omgivelser midt i byen.

Hvite Bånd-bag
Alle medlemmer fikk hver sin bag med to navne-lenker, en til bag og en for å vise navn og nasjon.

I bagen låg utførlig kongressprogram, et fint svart kongressemblem, en flaske håndvask sammen med kjeks og drikke.Vi fikk en bok om stemmeretts-bevegelsen for kvinner og en aktuell australsk CD: **Think, don't drink**. «Tenk, ikke drikker» I bagen fant vi også et fint, severdig kort laget av en prisbelønt australsk kunstner, og en kjekk souvenir bestående av en magnet festet til et bilde i glassramme av en koalamor sittende sammen med koalaungen. I tillegg fikk vi også en musikk DVD.

Glimrende vertskap
Fra første stund gav de Australske vertene inntrykk av å være omsorgfulle medmennesker som hadde lagt ned et krevende forarbeid. I møtelokalet stod to store opplysningstavler, en på hver side av salen, klare til bruk. Tavlene ble benyttet til viktige opplysninger, presentasjoner, filmer/ lysbilder, teksten av temasangen vår, etc. Lett og fint nådde nyttig informasjon ut til hele forsamlingen.

Minnestund

Minnestund
Under den verdige minnestunden ble bl.a. våre tidligere landsledere Signe Kristoffersen og Helga Leithaug tatt med.

Røde skjerf
Lett gjenkjennelige ble deltakerne fra Australia og New Zealand med røde skjerf rundt halsen, og de var et eksemplarisk vertskap. Vi sov godt og fikk servert smakfull mat. (Biffen kunne ha vært mer stekt, men det ordnet seg.)

Tolketjeneste
Norske deltakere fikk stort utbytte av Torgunn Søyland Skoglund sin tolkning fra engelsk til norsk.

Maria Molvik
Norske Maria Molvik er 92 år, og det ble en høytidsstund da hun ble æret sammen med to jevnaldringer på verdenskongressen. Tretten ganger har hun deltatt på verdenskongresser verden over. Hun har fungert som 3.visepresident(WWCTU), er en dyktig tolk, oversetter og glimrende taler, og som misjonær fikk hun æren av å bli foretrukket som sykepleier for keiser Haile Selassie (Etiopia).

Skapelsen i ord og bilder
Pastor Andrew Kingston med kone, Jeanette (Australia), viste oss en sjelden god film, tankevekkende utformet: Skapelsen i ord og bilder, og etterpå understreket Jeanette hvor viktig det er å starte formidling av det kristne budskap i heimen fra tidlige barneår, og skal saken vi arbeider for, gå framover, må vi som ønsker å lære andre, være ydmyke og selv gjøre som vi sier.

(Salomos ordspråk 22,6)
Les (Gal.5,22): Avhold er en Åndens frukt. Uten den Hellige Ånds hjelp, er avhold problematisk.

Tre flotte 92-åringer!

Kongress gudstjeneste

Kraftfull tale
Så ble en meget inspirerende og trosoppløftende organisasjonsrapport presentert ved vår landsleder/ nå verdens President Margaret Østenstad.

Utgangspunktet hennes: Frykt ikke, bare tro! (Mark.5,36) Tro på Guds kraft og arbeid hardt, var hennes oppfordring til forsamlingen. Vi må være stolte av vår kristenarv! Om avtroppende WWCTU-leder Sarah Ward sa hun:- Sarah Ward har vært en god leder, og hun har lagt ned mye arbeid i team-work.

– Vi har mye å lære av Noas Ark (siste Blad), fortsatte hun, som f. eks. det å stole fullstendig på Gud i vanskelige og håpløse stunder, viktig å ikke komme for seint, og alltid tryggest å være minst to likesinnede i krevende eller faretruende oppdrag.

Vi har alle to hender å bruke- og det er viktig å lære andre å bruke dem også, understreket hun, idet hun viste til Johs. 3,16.

- Verdens barn er vår viktigiste ressurs. Klokka fem om morgenen samles barn og voksne til bønn i Sør-Korea. Det Hvite Bånd er en misjon i tro. Tro på deg sjøl. Tro på mulighetene som bor i deg! Ingen mur er for høy, du kan klatre over. Ingen storm er for stor, den kan stilne. Reis deg opp, tro du kan mestre det! Arbeid i lag! Tro på Gud og bønnen!

Ha positiv holdning, oppmuntre andre! Gud er en god trøster som velsigner! - Ikke vær redd, bare tro! avsluttet hun.

Marijuana i medisinsk behandling?
Det var tankevekkende å høre dr. Gregory R. Pike (Australia) som hadde som emne: «Medical marijuana – A dopy idea?» (side 25).

Han tok et skikkelig oppgjør med forståsegpåerne som trodde medisinsk behandling med marijuana var så lurt. Ekspertisen på området frarår behandling med marijuana spesielt på grunn av faren for depresjoner, angst og paranoia. Marihuana (Cannabis sativa) er tørka blader og kan brukes som sigaretter, blandes inn i bakst eller brukes som te.

Det har vært snakk om legalisering av stoffet, som er det mest brukte av ulovlige midler i USA. Mye av skylda for ønske om legalisering må media, underholdningsbransjen og internett ta. Internett gir oppskrifter uten å opplyse om skadevirkningene.

Gudstjeneste
På søndagen samlet vi oss til gudstjeneste i St. Andrews by the sea Uniting Church, Glenelg.

Dr. Elisa Masuku (Zimbabwe President) talte om vårt håp om ei rusfri jord og Verdens avdelingsleder for familie (nå Organisasjons sekretær), Desiree Lanigan (Canada) holdt tale om vår visjon om en rusfri verden. (side 12.) Vi ble oppfordret til å begynne med de små i heimen.

Vi fikk i fellesskap oppleve påkalling, skriftlesing og velsignelse, etterpå fikk vi være med på en, litt uvant form for nattverd, men like verdifull for det. Vi fikk brød og et lite glass vin utdelt ved alteret, og vi tok det med oss ned i stolrekkene. Da pastor Anne Bergen (vår tidligere verdens Referat Sekretær, nå WWCTU 1.president) leste innstiftelsesordene i Bibelen og kom til de aktuelle ordene, spiste vi brødet og drakk vinen.

Forelesning v/ australsk rusforsker Shane Varcoe

Han oppfordret oss til å snakke direkte til ungdom med spørsmål som - Kjenner du noen som har fått det bedre ved bruk av alkohol/rus?

I intervju med mange tusen ungdom fra ti-tolv årsalderen og oppover, fikk de unge forespørsel om hva som var deres høyeste ønske i livet. 87% av de spurte leiter etter noen eldre som virkelig bryr seg om dem. Ungdom føler tomhet og kjedsomhet midt i en tid full av fritidsaktiviteter og alle former for underholdning.

Samfunnet misbruker de unge, sa han, med å ikke legge vinn på de virkelige sanne kristne verdiene om hva som er rett og hva som er galt.

Barn har behov for god kommunikasjon, og når vi voksne lytter og setter oss inn i deres problematiske situasjon, oppnår vi tillit. Da først kan vi påvirke og lære de unge hvorfor det er så viktig med grensesetting.

Foreldre må lære hvorledes de skal sette grenser, og forstå at det å sette grenser i barnas liv , er like viktig for et godt liv, som god mat er for å få hjerne og kropp til å fungere ordentlig. Hvis barna aksepterer fornuftig grensesetting og lærer å ta vare på seg sjøl og andre, vil livet bli mer meningsfullt. Man blir opptatt av det som har verdi for andre, ikke bare for seg sjøl. Ungdom erfarer og forstår bedre den bibelske sannhet om å være skapt i Guds bilde!

Forskeren viste min mann og meg etter forelesningen en filmsnutt fra en norsk barnehage.

Barna satt i sandkassen og pratet rolig sammen. Plutselig viser ei småjente fram noe hun hadde greid å få tak i heime, et stoff som foreldrene brukte når de skulle kose seg. Så spennende! Vi prøver! Filmsnutten slutter med å vise barna liggende livløse i sandkassen.

Rusproblemene er av større omfang enn vi ofte tror.

Korea

Fra Sør Korea: Ny DVD (CD) om skadevirkningen av alkohol og tobakk.

Det var imponerende arbeid vi fikk se da utdrag fra søstrene Joo Kim sin flotte DVD på engelsk ble vist på skjermene. Den viser på en tydelig måte skadevirkningen av alkohol- og tobakkbruk på fosteret under svangerskapet, og er veldig godt laget, pedagogisk tilrettelagt med informative illustrasjoner over hendelsesforløpet. Vi fikk hver vår DVD gratis, og en liknende CD. Søstrene gav oss i tillegg en fin, brodert duk. Gavene er nyttige minner.

Sør-Korea WWCTU gjør et imponerende misjonsarbeid verden over. For tiden er Hvite Bånd-søstrene spesielt opptatt med å få rotfeste for kristent barmhjertighetstjeneste i Pakistan, China, Myanmar og Bangladesh. I Sør-Korea er det utarbeidet en internettutdanning for antirøyking til bruk for lærere.

Afrika

Webside for barn:
www.drug-freekids.com

Internasjonal ungdomsleder dr. Yetude Odeymi (Kenya) har opprettet en WWCTU-nettside for ungdom: www.drug-freeyouth.com

Viktig å oppmuntre barn og ungdom til å bruke nettsidene.

Kenya er det landet i Afrika som er lengst kommet i rusarbeid og rusforskning, og det er nå ulovlig å omskjære jenter i Kenya.

Tre Koreanske prinser.

Sierra Leone og Kenya

Australske Landsleder Ellen Chandler med USA og Tuvalu

Det er stort potensiale for WWCTU-arbeid i Afrika. Til nå er det arbeid i 17 land, men mulighetene for ekspansjon er store.

To masterstudenter fra Zambia utdannet i Zimbabwe, ønsker å starte DHB-arbeid i hjemlandet sitt.

Så synd at WWCTU-arbeidet lir under all alkohol- reklamen på svære oppslagstavler langs veiene i Afrika, støttet av bl.a. det norske oljefondet.

Land utsatt for naturkata-strofer

Japan, Indonesia og Filippinene er land som sliter med enorme ødeleggelser etter jordskjelv, tsunami, jordskred og oversvømmelser. WWCTU-søstre gir gratis medisiner til fattige, deler ut gaver(mat og klær) og ber for de utsatte.

Sammen med andre organisasjoner er de med å bygge opp heimene. Hjelpen er et stort innhogg i budsjettet, og pengebehovet er stort.

Guatemala

I 2012 har Det Hvite Bånd i Norge vært hovedsponsor for prosjektet i El-Mezquital i et av de mest fattige og vanskeligstilte områdene i Guatemala. Korea WWCTU vil være den viktigste tilleggs sponsor for prosjektet i 2013.

Dr. Dora Coloma de Barrientes (nå 2.visepresident WWCTU) administerer det krevende og problemfylte WWCTU-prosjektet i Guatemala, og det har vært vellykket.

Hun er ei veldig kjekk og flink dame, som deltok på kongressen sammen med mor og søster.

Filippinene:

En ungdomsklubb på Filippinene organiserte et løp der de fikk folk i høye stillinger i samfunnet til å løpe med reklame mot alkohol.

Øyer i Oseania Salmonøyene

WWCTU-søstrene her lærer folk å lese, deler ut brosjyrer om fosterskader ved tobakk- og alkoholbruk under svangerskapet, gir klær og såpe til trengende og gave til nyfødte.

De sender misjonærer til naboøyene, og distribuerer brosjyrer til alkoholprodusentene. Regjeringen er positiv til arbeidet deres.

Et tilleggsproblem for befolkningen på Salomonøyene er at skogen som ble plantet for flere tiår tilbake inneholder narkotiskestoffer i barken. Barken tygges, og mange har fått munnkreft

Tuvalu

Tuvalu (Talofa) i Oseania f. eks. trenger hjelp til å komme skikkelig i gang med arbeidet.

WWCTU-søstre på øyene er interessert i å få mer basiskunnskap om rus, for det trengs visdom og mot for å overtale mennesker. Så flott om de kunne bli gitt utdanning der en også læres opp til å lede andre! De har et levende ønske om mer seminaropplæring.

Gjennom radio når WWCTU-søstrene mange mennesker som sliter med livene sine.

Pacific Region takker Finland og Sør Australia for materiell.

Fiji

På Fiji-øyene fant en skole ca.600 limbokser til sniffing på et sted. Ved bruk kan vedkommende bl. a. dø brått og plutselig, spy eller få hjerteinfarkt.

De søkte hjelp hos DHB på stedet som øyeblikkelig satte i gang hjelpetiltak. DHB-søstrene på Fiji-øyene er også i pengemangel.

India

Foreningen i India er 121 år. Organisasjonen vokser og har 4000 medlemmer.

De organiserer mange seminarer for barne- og ungdomsgrupper, og søstrene samles til mange bønnemøter.

Økende kriminalitet mot kvinner, fysiske angrep på kvinner på off. transportmidler og på off.sykehus med påfølgende voldtekter opprører dem, og de ber Gud gripe inn.

Nyttige tips angående WWCTU-arbeid

Verdens barneleder Glenda Amos (Australia) understreket hvor viktig det er å påvirke barna før sjuårsalderen. Det fins barn som begynner å ruse seg så tidlig i livet. Hun oppfordrer oss til

- Å lære navn på ett eller flere barn i nabolaget, sette navnet på kjøleskapdøra, og be daglig for vedkommende med navn. Vi vet hvor verdifulle de unge er i Guds øyne, la barnet forstå det gjennom vår omtanke.
- Husk foreldrene er ofte lenge i arbeid!
- Lurt å ha tilgjengelig kort der barna med tillatelse fra foreldre kan skrive under avholdsløftet, men sjølsagt enda bedre hvis familien (far, mor og barna) vil skrive under avholdsløftet samlet.
- En ide kan også være å få hele barnehagen med foreldre med på laget mot alkohol.
- La barna bli vant med alkoholfri gjestfrihet!
- La oss være oppfinnsomme og finne fram oppskrifter på gode, alkoholfrie drikker!
- En lur ide er å oppfordre en TV-kokk til å demonstrere en smakfull middag uten alkohol. Det er bare tull at alkoholen fordamper i oppvarmingen, sier USA WWCTU.
- I Australia blir barnebladet som Det Hvite Bånd lager, sendt til kristne barneskoler.
- Viktig at heimen har internettregler for å verne barna mot pornografi og uheldige spill. India fokuserer på effektive TV-programmer mot barne-pornografi.
- Hvite Bånd søstre fra Sør Australia og New Zealand har besøkt butikkkjeder for å få støtte til arbeid med å lage såkalte omsorgsbokser. De samler inn nødvendige matvarer, ei bok om sorg og en langstilket rose som er med i hver omsorgseske. Politiet hjelper til med å distribuere boksene til familier med plutselige dødsfall forårsaket av ruspåvirket vold.
- Australske Hvite bånd-søstre har strikket myke teddybamser til utsatte barn avhengig av omsorg av foreldre med rusbruk, og Victoria Hvite Bånd gir poser med nyttige toalettsaker til kvinnelige flyktninger.
- Canada WWCTU gir hvite ulltepper til unge mødre- en fin måte både å bli kjent med dem og påvirke dem på.

Cleland Wildpark

Etter en smakfull lunsj var det kjekk tur til Cleland Wildlife Park der vi fikk se koalaer, pungdjevler, kenguruer, strutser og mange fugleslag.

Vi stanset ved et utkikspunkt over byen.

Talentkvelden:

Talentprogrammet bestod av flere godbiter fra mange land, spesielt et flott program med to barn fra Korea, i dans, mens de spilte orientalsk musikk med fiolin og trommer. Vertene Australia og New Zealand, utmerket seg også med et morsomt og friskt sanginnslag.

Kampen mot alkoholen

Organisert motstand mot salg av alkoholholdige drikkevarer kom først i gang i USA.

Det begynte i staten Indiana, og Fances Willard ble valgt til den første nasjonale presidenten i WWCTU i 1879. Frances Williard var overbevist om at stemmerett for kvinner var helt nødvendig for å kjempe effektivt mot alkoholsalget.

Til tross for iherdig innsats fikk ikke de amerikanske kvinnene stemmerett før i 1920.

I 1899 ble statuen av Frances Willard plassert ved siden av Abraham Lincoln i Statuary Hall i Washington DC.

Kvinner fikk stemmerett

USA sendte i 1885 en WWCTU-misjonær til New Zealand. Misjonæren traff Kate Sheppard som ble den første leder for bevegelsen der.

New Zealand WWCTU utnevnte K. Sheppard til nasjonal leder for arbeidet med å få stemmerett for kvinner. Som første land i verden vedtok parlamentet i New Zealand stemmerett for kvinner 8. sept.1893, og guvernøren skrev under lovforslaget 19.sept.samme år.

De Norske delegatene synger på «Talent Aften»

Nyvalgte Verdensstyre

På siste dag av verdenkongressen var vi på besøk i parlamentet for staten Sør-Australia.

Parlamentet i Sør –Australia var det første parlamentet i Australia, og det nest første i verden til å gi stemmerett til kvinner, og dette parlamentet var det første i verden til å gi kvinner rett til å stille til valg til parlamentet.

Dette skjedde i desember 1894.

Kvinnene i Sør-Australia stemte første gang ved valget i mai 1896.

Til minne om denne historiske avgjørelsen henger en billedvev som viser tre av pionerkvinnene og lister med underskrifter på veggen i House of Assembly i Parliament House. Adelaide.

Følgende resolusjoner ble vedtatt på kongressen:

1. Mot alkoholreklame
2. Mot bruk av marijuana
3. For Fair trade
4. Mot slaveri
5. Mot kjønnslemlestelse
6. For familieverdier
7. Forslag til alkoholfri dag

Det nye Verdensstyret

President:
Margaret Østenstad(Norge)

Org.sekretær:
Desiree Lanigan (Canada)
Kasserer: Dorothy Russel(USA)

Protokollsekretær:
Susanne Curry(USA)

1. visepresident: Anne Bergen,
2. visepresident:
Dora Coloma de Barrientos,
3. visepresident:
Young Joo Kim, (Korea)
4. visepresident:
Joy Butle r (New Zealand)

Innsettelse av verdensledere

Siste dag var den høytidelige innsettelsen av verdenslederne ledet av dr. Jung Joo Kim (Korea).

Avtroppende verdenspresident sa takk for seg, og overlot klubben til den nye verdenspresidenten, Margaret Østenstad fra Norge.

Etter mye fin sang, laget vi en vennering og sang en fin avskjedsalme. Så var det slutt på en veldig givende, inspirerende og fin verdenskongress.

Midt i blinken for mannlige kongressdeltakerne: Millionby med flyt i trafikken

De mannlige kongressdeltakerne ble etter parlamentbesøket tatt med på en rundtur i sentrum og ut av byen. Kollektivtilbudet er så godt i denne byen at folk flest bruker det.

Hvis du kjøper en buss- eller trikkbillett, er den gyldig i to timer, og du kan bruke den på både buss eller trikk om og om igjen innen totimers-fristen.

I tillegg er det gratisbusser som sluser passasjerer ut og inn av bykjernen. Personbilene står på tilrettelagte parkeringsplasser i utkanten av byen.

En o-bahn for busser med sidehjul ble også brukt for å få trafikken raskt unna.

Ved endestasjonen for o-bahnen var et megastort supermarked.

Mellom kl. 9.00-15.00 var billettprisen 3 australske dollar. Utenom dette tidsrommet koster billetten 4 dollar og 90 cent.

Verdenskongress i 2016 skal være i Canada

Canada Landsleder Jean Freeman.

«For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.» (Jer.29.11)

Hva er en visjon?

I Verdens Hvite Bånd Blad (White Ribbon Bulletin) januar 2013, sier pastor Henrietta Griffith det slik: «En visjon er et løfte om det som skal komme! Det er å se det usynlige! Det er en klar forståelse av slik det en gang skal bli.» Ifølge Business dictionary.com, kan visjon defineres som «en beskrivelse av den forhåpning en organisasjon har i forhold til hva den ønsker å oppnå eller fullføre i løpet av kortere eller lengre tid». En visjon definerer også organisasjonens mål. I Bibelen, Ordspråkene 29.18, sier Herren *«Uten visjon kommer folket på villspor»*.

Har vi, Det Hvite Bånds avholdsunion en visjon? Vet vi hva vi ønsker å oppnå? Vet vi hva vi ønsker å fullføre på kort og på lang sikt?

Verdens Kvinners Kristne Avholdsorganisasjon har en visjon: En rusfri verden. Vi har en klar forståelse av hva vi ønsker å oppnå, vi kjenner til Det Hvite Bånds mål, og vi ser behovet av en visjon – en rusfri verden.

Ingen undersøker virkelig alvoret i de tunge rusproblemene i dagens verden og den ødeleggende virkning disse har på samfunnet, på de mange ødelagte hjem og familier, på enkeltmenneskers liv. FNs rusrapport fra 2008 estimerer at 208 millioner mennesker konsumerer illegale rusmidler. Rusmidler er blitt en del av vår kultur; de invaderer alle deler av samfunnet. Hvorfor? Hvorfor bruker mennesker rusmidler? Over alt i verden leter menneskene etter mål, mening, verdier, identitet og tilhørighet, og så utrolig mange leter på feil sted. Mennesker bruker rusmidler fordi de ønsker å forandre noe hos seg selv, forandre noe i sitt liv. Noen ønsker å passe inn. Noen ønsker å flykte. Noen ønsker å bare slappe av. Noen mennesker bruker rusmidler fordi de kjeder seg, eller fordi de ønsker å gjøre opprør, eller å eksperimentere.

Vår Visjon – En Rusfri Verden

De tror at rusmidler kan være en løsning. Men det som skjer, er at rusmidlet blir problemet.

Hvordan skal vi så fremme vår visjon – en rusfri verden? Hvilken plan har vi? Hvilken handlingsplan har vi for å opprettholde og oppnå vår plan – en rusfri verden? Verdensorganisasjonen Det Hvite Bånds handlingsplan er lagt ut for oss gjennom arbeidet til våre avdelinger: Utdanning, Familie, Sosial og Evangelisering, Barn og Ungdom.

En av de beste løsningene på rusproblemet er å ta i bruk undervisning, der virkningen av bruk av alkohol, tobakk og illegale stoffer gjøres kjent for alle. Utdanning kan være et redskap til å utstyre samfunn og individer med faktainformasjon som setter dem i stand til å ta det rette valget for et rus-fritt liv, en verden fri for rus.

Familie er akkurat hva det sier, avdelingen som arbeider for å ta vare på familien, samfunnets byggestein. Den hjelper til med å styrke kristne familieverdier og oppmuntrer til en livslang forpliktelse på totalavhold for hele familien, inkludert barn og unge. Avdeling, Vern om hjemmet, er ofte inngangsporten for mange til Det Hvite Bånd. Når foreldre lover å lære sine barn om farer og skader ved bruk av narkotiske stoffer og alkohol, er dette et viktig steg på veien til en rusfri verden.

Sosialt arbeid er avdelingen som oppmuntrer oss til å rekke ut en hånd til samfunn og individer som er neglisjert, som lider, eller er i nød, ved å dele med dem, ikke bare våre ressurser og avholdsbudskapet, men også Jesus Kristus, vår Herre og Frelser. Avdeling for Kristen utbredelse (Evangelisering), støtter oss i vår kristne vandring, hjelper oss til en livsstil som forherliger og ærer Gud ved å vise kjærlighet til våre medmennesker og fremme budskapet om avhold fra rusmidler *«så dere kan være uklanderlige og rene, Guds barn uten feil midt i en vrang og villfaren slekt. Dere stråler blant dem som stjerner på nattehimmelen.»* (Fil.2,15.)

Når mennesker som tror på Kristus arbeider sammen, vil deres fellesskap i troen være med å gi lys i denne verdens mørke. I Matteus kap.5 sier Jesus: *«Dere er verdens lys. En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules . . . slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen!»* I en verden hvor så mange mennesker lever i mørket og tror at rusgifter er løsningen på livets problemer, må vi peke på Kristus, verdens lys. Kristus er svaret, Han, den ene, som ga sitt liv for alle mennesker. Han gir mening til dem som kommer til Ham. Han gir verdi og mening til livet. Han gjør forskjellen. Han er løsningen.

Alt Herren har gitt oss her i dag av privilegier, posisjoner, opplæring og overflod, er midlene som kan hjelpe oss når vi skal oppmuntre andre i deres søken etter løsning. Løsningen bygger på Kristus, løsningen for en rusfri verden.

William Carey var en Guds mann med et stort kall til global evangelisering. Hans lidenskap for oppgaven er uttrykt i hans ord: **«Vent store ting fra Gud; utfør store ting for Gud:»** Han hadde en stor tro.

Bibelen gir oss mange eksempler på at tro på Gud førte til store resultater. I Hebreerbrevet kapittel elleve leser vi om dem som *«ved sin tro vant over kongeriker, håndhevet retten, fikk løfter oppfylt, stoppet gapet på løver, slokte voldsom ild, slapp unna skarpe sverd, gikk fra svakhet til styrke,»* (11.33-34) Tro på Gud. I Markus, kapittel 11.22 sier Jesus *«Ha tro til Gud»*. Ikke en tro som setter Gud til vår disposisjon for å gjøre hva vi ønsker og vil, men en tro som plasserer oss framfor Gud slik at Han kan gjøre sin vilje i og ved oss. Tro setter oss til Hans disposisjon, så vi kan bli brukt i Hans tjeneste.

Som medlem av Det Hvite Bånd - er du villig til å la Gud bruke deg, til å være et lys, til å opprettholde og arbeide for vår visjon, en rusfri verden? Hvor er du villig til å bli brukt i denne mørke og forvillede verden? I undervisning, i sosialtjeneste, kristen utbredelse? Er du villig til å la ditt lys skinne i denne verden av mørke, peke på Kristus så alle kan se? Er du villig til å be? Jakob 5.16 sier: *«Et rettferdig menneskes bønn er virksom og utretter mye»*. **Bønn er kraftfullt. Vi blir lært å be i tro til Gud, til å be oppriktig, modig, utholdende og overgi oss til Guds vilje. Bønn er en måte å styrke vårt forhold til vår Far i himmelen. Vi trenger å være lydhøre overfor Hans stemme og Hans ledelse slik at vi hver dag kan bli brukt av Ham til å fremme vår visjon - en rusfri verden.**

Er du villig til å være Hans tjener? Er du villig til å gjøre din del for å hjelpe andre til å finne Kristus, løsningen?

Ved vår visjon - en rusfri verden, forsøker WWCTU en stor ting for Gud, og på grunn av **Guds makt** og **Guds trofasthet** kan vi vente store ting fra Gud. *«for jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkes tanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp»*

La Herren vår Guds herlighet lyse over oss, og stadfeste våre henders gjerning. Amen.

Kjærlig hilsen,
Desiree Lanigan (Canada)
Verdens Organisasjonssekretær

Husk 12 bønnen!

Kurheimen gjennom 100 år

Vi har alltid brydd oss!

Landsmøte bag

Det var i 1913 at Det Hvite Bånd i Norge startet den første kurheimen for alkoholikere. Dermed blir 2013 en stor milepæl, og vi ser tilbake på denne tiden med beundring og takknemmelighet. En slik anledning må selvfølgelig feires!

Det Hvite Bånd som organisasjon hadde vært i aktivitet her i landet siden 1889, altså bare 24 år. Og nå stod de foran store og betydningsfull avgjørelser.

Staten hadde enda ikke kommet på banen når det gjaldt tilbud til kvinner med alkoholproblemer. Men kvinnene i Det Hvite Bånd var forutseende og gikk helhjertet inn for den kjempestore oppgaven.

Økonomien var det store spørsmålet – hvor skulle midlene komme fra? De visste at det fantes kurheimer i England, og dro dit for å lære. De hadde sikret seg en markant lederskikkelse i Lady Somerset, og det var til hennes hjem den norske delegasjonen satte kursen. Her fikk de stor inspirasjon til arbeidet. De kom med nytt pågangsmot og begeistring.

På landsmøtet i Drammen i 1907 ble det fremmet forslag om å opprette en kurheim i Norge, men forslaget ble nedstemt. Saken kom opp på nytt under landsmøtet i Bergen i 1909, og her ble det stort flertall. Nå begynte virkelig snøballen å rulle! Komiteen som bestod av 5 personer begynte sitt arbeid med bønn. Neste skritt var å tømme pengepungene sine. Hele sju kroner kom på bordet! Pengene hadde likevel en helt annen verdi enn i dag. Nå kunne de sende ut en mengde brev for det beløpet. Og de var utrolig oppfinnsomme når det gjaldt pengeinnsamling. De var ute med bøssene sine overalt. Bl.a. på Holmenkoll-søndag i 1911. Der fikk de inn 1400 kroner. I løpet av fire år samlet de inn 12,000 kroner. Av disse var 500 kroner en gave fra kong Haakon og dronning Maud.

Etter mye leting fant komiteen omsider et egnet byggested, nemlig gården Reneflot på Jeløy ved Moss som ble innviet i mai 1913. Prisen var 25,000 kroner. En beskjeden begynnelse med plass for 15 pasienter. Gårdsdriften gikk dessverre med tap, så etter 5 år ble stedet solgt i 1918. Året etter, i august 1919 ble en ny kurheim innviet. Stedet var Vårli, en vakker villa på Jeløy som var i drift helt til 1949. Men nå var stedet for lite. Neste skritt ble Løken i Vestre Slidre. I sin tid et flott hotell! Nå skulle det huse 20 pasienter, senere utvidet til 30. Prisen var 200,000 kroner – men først måtte de ha en grundig oppussing og modernisering. Gleden over stedet ble dessverre kortvarig for det brant ned til grunnen i 1960. Heldigvis kom ingen til skade. 1. april 1960 dukket Riisby opp. Der hadde de drevet husmorskole i mange år. Nå overtok Det Hvite Bånd som resulterte i en rivende utvikling med mange nye stillinger og oppgaver. Riisby er fremdeles Hvite Bånd søstrenes «hjertebarn» og «bønnebarn». Vi takker Gud for den oppgaven han har betrodd oss gjennom dette arbeidet, og ber om at mange nye søstre vil stille seg under fanene og føre kampen videre for en rusfri livsstil.

Maria Molvik

Det vanskelige kvinne-rusmisbruket

Kari Lossius, foredragsholder på Landsmøte

Kvinner har ofte en psykisk årsaksforståelse til sine alkoholproblemer. Det er noe av dilemmaet med kvinner og alkohol, mener Kari Lossius. Hun er psykologspesialist og klinikksjef ved Stiftelsen Bergensklinikkene, hvor man blant annet har igangsatt kjønnsdelt behandling av rusmisbruk.

- Kvinnelige rusmisbrukere oppsøker gjerne helsevesenet på grunn av angst, depresjoner eller andre psykiske lidelser. Hvis helsepersonell ikke er observant på at det egentlig dreier seg om et alkoholproblem, vil de kanskje skrive ut søvnmedikamenter eller antidepressiva. Det vil bare forsterke problemet ytterligere, sier hun. Ifølge Lossius er det en sterk følelse av skam knyttet til kvinners alkoholproblemer.

- Å ha et alkoholproblem er stigmatiserende og strider mot oppfattelsen av kvinnerollen som omsorgsperson. Nettopp derfor må helsepersonell være ekstra observant i forhold til kvinner.

Drikker mer

Kvinner tåler mindre alkohol enn menn av rent fysiologiske årsaker. Generelt ligger kvinners toleranse for alkohol nesten på halvparten av menns. Ved like store inntak får kvinner høyere promille og flere skader. De langsiktige fysiske skadene, som lever- og nyreskader, inntreffer dessuten raskere hos kvinner enn hos menn.

Fortsatt er det slik at kvinner drikker rundt 40 prosent mindre enn menn. Men de drikker relativt mye mer enn tidligere, og særlig unge kvinner nærmer seg menns alkoholkonsum. Kvinners alkoholforbruk er doblet fra 1973 til 2004 viser tall fra Statens institutt for rusmiddelforskning.
- Vi ser også at kvinners konsum øker i alle aldersgrupper. I dag finnes det nesten ingen avholdskvinner, konstaterer Kari Lossius.

- Men hvor går grensen? Når går et hyggelig forbruk over til å bli et misbruk?

- Det er en snikende overgang som det slett ikke er lett å trekke en grense ved. Det finnes noen indikatorer, som når hun drikker på feil sted, til feil tidspunkt og mye mer enn alle andre. Kanskje har hun hevet i seg tre glass mens venninnene har drukket ett, eller kanskje hun vil ha folk ut av huset så hun kan bytte bort tekoppen med etterlengtet alkohol. Da er det på tide å reagere. Men vi snakker om en glidende overgang. Noen klare å kontrollere sitt forbruk enkelte ganger, men ikke andre ganger, sier Lossius.

Fordommer og moralisme

Klinikksjefen mener at unge jenter gir spesiell grunn til bekymring. Hun viser til at det i Bergensundersøkelsen går frem at jenter i dag drikker like mye som guttene.

Men også kvinner over 40 år gir spesielle utfordringer for rusvernet. Dette er stort sett kvinner med høy utdanning som behandlingsapparatet ikke har vært i stand til å fange opp, mener Lossius.

- Også i helsevesenet er det fordommer og moralisme overfor kvinners alkoholproblemer. De skaper en barriere for kvinner som trenger hjelp, sier Lossius. Hun etterlyser et mottaksapparat som har kunnskap slik at det ikke møter kvinner med en fordømmende holdning.

- Det må bli like naturlig for fastleger å spørre om pasientenes forhold til alkohol, som å måle blodtrykket, sier Lossius.

Kilde: Utdrag fra ISSUS Psykisk nr. 4

Disse kommer til Landsmøte 10-13 oktober

2 fra Island,
2 fra Finland,
2 fra Tyskland,
1 fra Guatemala,
2 fra Russland.

Kommer du?

Påmeldingskjema er på s. 31

Åslaug Mjøs,
Avdelingsleder

Åpen dag på Riisby

Riisby Behandlingssenter markerte «Åpen dag» fredag 10. mai på Dokka. Mange frå Riisby var der, saman med ordførar, helsepersonell, tidlegare pasientar og andre interesserte. Riisby stilte ut dei vakraste handarbeid og bilete som pasientane har laga. Kjøkkenet hadde smurt matpakkar, og serverte kaffi og the. Ass. institusjonsleder Anne Marit Stubseid losa oss trygt gjennom dagens program. Tema var: «Veier til det gode liv – midt i hverdagen». Det vart ein inspirerande dag!

Institusjonsleder Tove Kristin Jevne ønska oss varmt velkomne. Presten Ragnar Enger gav eit interessant innblikk i Det Hvite Bånd sitt kurheimsarbeid i Norge gjennom 100 år. Deretter var det ei gruppe av tilsette og pasientar på Riisby som kom på scenen, med flotte viser, dans, musikk og drama. Og mykje godt humør som smitta på oss i salen.

Dagens gjest var Henrik Syse, filosof, forfattar og forskar. Henrik Syse er også søndagsskule-lærar, og han krydra stoffet med muntre historier og sprelske sprett. Hans tema var: «Etikk, Moral og Tidsklemma», og vi skjøna snart at dette er noko som angår oss alle! Etikk og moral handlar om kva som er rett og galt menneske imellom, sa han. Hovudsaka er å leva slik at at vi har glede av å vera saman. Han meinte vi skulle snakka meir om korleis vi tar vare på kvarandre. - Tidsklemma var tema i andre forelesning. «Det er mykje som skal vera så perfekt i vår tid», sa Syse. «Men lat oss setja av tid til å tenkja oss om og snakka saman». Han gav mellom anna døme på korleis stressa foreldre snakkar til borna! - og korleis dei kan gjera det annleis. Grunnmuren i tilværet er å vera sannferdig og ordentleg mot menneske som du møter. Unngå sladder! Sladder er djevelens radio, sa Henrik Syse. Han tok Jesus som eksempel på ein god veileder for veier til det gode liv.

På slutten av dagen hadde Ragnar prest samtale med to tidlegare pasientar. Det var sterkt å høyra dei fortelja om livet sitt før behandling, – og livet i dag. Dei fekk ståande applaus!

Åslaug Mjøs.

RIISBY Behandlingssenter
Tove Kristin Jevne,
Nordsinni 356, 2870 DOKKA
tlf. 61 11 28 00
Giro: 2075.07.18389

En opplevelsesrik helg på Riisby

Lørdag 22. juni hadde Riisby storfint Oslobesøk!

En av våre pasienter kjente til og hadde kontakter i rockebandet **«Keep Coming Back Band»**- heretter benevnt **KCBB**. De skriver om seg sjøl at de ble «skramla sammen» i 2000 for å spille på NA konserter.
Nå reiser de fire unge menn sammen med sin lydkvinne rundt bl.a. på institusjoner med et program i ord og toner. De formidler en reise gjennom levd liv der **HÅP** er det sentrale budskapet.

Tekstene er på norsk, musikk og tekst er selvlaget. Forestillingen har navnet **VEISKILLE**, noe som også er navnet på den første låten. Den siste på programmet heter « Det er ikke en drøm». Titler imellom er bl. a. «Ikke en sjel å miste» og «Du er okey». Vi tas slik med på en reise gjennom levd liv, gjennom utfordringer og prøvelser til håp, framtid, bruk av egne ressurser og muligheter til et rusfritt liv. Vi får et glimt inn i deres liv i dag, som ikke er en drøm, men en trygg virkelighet!

Temasalen på Riisby var tett og varm denne kvelden. Varmen skyldtes ikke minst de fire der framme som raust delte fra sitt liv, sitt håp og sitt bevis på at det nytter! Budskapet om håp, mulighet og livsglede nådde fram! Vi kjenner oss igjen. Uansett hvor vi er i vår prosess, kjenner vi beskrivelsen av det levde liv med sine utfordringer og sine muligheter til endring! Medlemmene i KCBB er selv beviset på at det nytter. Den ekthet, varme og optimisme de utstråler er bevis nok.

Takk for en fantastisk kveld på Riisby! Takk til ledelsen som satset på å gi pasientene den gaven som kvelden ble. Vi ønsker dem velkommen tilbake - OG ANBEFALER ANDRE Å TA KONTAKT!

Søndag 23. juni fikk en stor pasientgruppe bivåne et livets under- nemlig **det årlige hestesleppet** på Lenningen i Etnedal. Vi dro i god tid- når man skal på teater må man ikke være for sen. Vi var heller ikke de første! Mange hundre skuelystne hadde funnet vegen til fjells denne dagen. Duskregn og søledammer var heller ingen hindring.

Kl 14.50 gikk det et sus igjennom forsamlingen, forventningen steg, vi beveget oss i spenning mot scena, arenaen, mot setervollen. Som aktører i et spel ble 10-12 vakre, velstriglede og spretne hopper leid inn på arenaen, fire av dem med hoppende føll ved sida. Mens de vandrer æresrunder foran publikum stiger forventningen og spenningen. Han Storegut sjøl, hingsten ELSTAD JOKERN er ventet å entre scena.
Og der kommer han, foreløpig trygt geleidet av sin hestefører. For et vakkert syn! Brun og skinnende og med ei man, så lang, fyldig og nygredd som på den fineste modell! Uro, nysgjerrighet, usikkerhet i hoppeflokken. Noen minutter får de føle på dette før spenningen utløses og dyrene slippes løs. Hvilket skue! I fullt trav rundt, bråsnu, knuffing, sparking, fart. Treåringen har erfaring fra før, han vet hva som er hans jobb i sommer...
Nye små føll ønskes! Men først må han sette seg i respekt. Han skal ha ansvaret for flokken som skal gå fritt i fjellet i sommer. Ansvar på alle måter!

Vi bivåner et skuespill! Et naturens spill, et livets under der naturens krefter og mysterier får fritt spillerom. Uten for mye innblanding. Vår dag ble beriket, nye opplevelser ble ført inn i vår Riisby dagbok.

Som ansatt tenker jeg at det er vårt felles ansvar å være med og åpne nye opplevelses ark i denne boka sammen med våre pasienter. Dette å finne glede, spenning, opplevelser, mestringssituasjoner i rusfri tilstand er en viktig del av endringsarbeidet som foregår på Riisby.

Kirsten Sætheren Lande
- miløperapeut-

Daniel Sjoen

Andakt fra en ungdom

Ansvar eller frivillighet

«Spiderman» er en tegneseriefigur som senere ble gjort om til film. Det handler i bunn og grunn om en såkalt «taper» som plutselig får superkrefter. Han er en vanlig gutt som blir bitt av en edderkopp og dette fører med seg forskjellige ting, han blir sterkere, får bedre syn og kan skyte spindelvev.

Når jeg så disse filmene fikk jeg en ide, eller snarere en tanke. Er det ikke dette kristenlivet også handler om? La meg forklare.

Spiderman ble bitt av en edderkopp, vi blir «bitt» av Jesus. Alle som kaller seg kristne var en gang ufrelst, vi var ikke spesielle i forhold til noen andre. Men, når vi fikk ta imot Jesus, da fikk vi superkrefter.

Superkraft nr 1:

Styrke, når du har Gud, ja Gud, som bor inne i deg, som er med deg, som står ved din side i tykt og tynt, som er der når du ber om hjelp.

Superkraft nr 2:

Syn, ditt syn på menneskene rundt deg vil forandre seg når du tar imot Jesus. Du ser ikke lengre bare mennesker, du ser Guds skapeverk. Menneskene rundt deg er ikke lengre bare folk. Det er dine brødre og søstre. Du er en del av en familie som du har ansvar for.

Superkraft nr 3:

Spindelvev? Hva kan det ha med Jesus å gjøre? jeg tenker at spindelvevet er en slags illustrasjon på nettet vi bygger rundt oss. Hva tenker folk når de ser deg, eller enda viktigere, hva ser folk når de ser deg? Sprer du et nett med Guds godhet og kjærlighet eller er det noe annet som er viktigere for deg?

Av alle disse filmene så er det en scene som virkelig fikk øynene mine til å åpne seg. Onkelen til denne gutten sier til ham «With great power comes great responsibility» på norsk; «med stor makt følger det stort ansvar».

Vi som er kristne har den største makten i universet. Vi har Gud. Vi har muligheten til å vise hele verden Guds kjærlighet og Guds godhet, muligheten til å forandre menneskers liv. Det er vi som sitter med makten. Det er vi som kan lede folk fra døden til livet, fra å være blind til å se og fra å være svak til å bli sterk. Hva skal vi gjøre med det?

Vi har et valg. Vi kan velge og ikke gjøre noe, eller vi kan gjøre noe. Driver vi et dugnads arbeid i Guds rike? Nei. Er det et frivillighetsarbeid? Er det å være kristen noe vi gjør når vi føler for det? Ikke vet jeg, men det skal i hvert fall ikke være sånn.

Misjonsbefalingen sier: «Gå derfor ut å gjør alle folkeslag til disipler». Når Jesus sier dette er det ikke sånn gjør det hvis du vil eller sånn som skjer bare på tirsdager. Nei, det er hele tiden. Det er et ansvar.

Det er frivillig å følge Jesus, ingen tvinger deg. Men jeg mener at skal du gjøre noe, så gjør det skikkelig. Ingen sier at det skal være lett å følge Jesus. Ingen sier at det er en dans på roser. Det er et veldig stort ansvar for en person å bære. Derfor er det godt å vite at Gud hjelper deg hele vegen. Du er aldri alene.

Med stor makt kommer stort ansvar. Du som kristen har stor makt, større enn du kan tenke deg. Større enn du noen gang kommer til å forstå.
Da gjenstår spørsmålet, tar du på deg ansvaret som følger med?

PS: Ikke vær redd, tar du ansvaret så er Gud der og hjelper deg å bære det. Som om ikke det var nok så har du hele Guds menighet i ryggen. Det er ingen grunn til at du ikke skal klare og bære ansvaret.

Daniel Sjøen

Barnaside

Fargelegg bildet

Alle foto: Ronald Øyen

Filippinene-tur med Bergen Soul Children

Lite visste jeg om hva som var i vente et halvt år senere da jeg høstdagen i 2010 fikk vite at koret skulle på tur i 2013. Og ikke bare hvilken som helst Oslotur eller annen hyttetur. Vi skulle på tur til Filippinene.

Den første konserten vi holdt var på en barneskole i Manila.

Det lå noe fjernt ved navnet. Filippinene. Ingen av oss kor medlemmene (eller foreldre for så vidt) visste mye om landet fra før, bortsett fra Liv Anna da, kor lederen vår. Hun tok initiativet til hele turen. Liv Anna hadde bodd i Filippinene i to år, der hun arbeidet for Misjonsalliansen. Nå ville hun ta med oss i koret på tur! For å tjene penger til turen solgte vi dopapir og tørkepapir, samtidig som vi vervet faddere for Misjonsalliansen.

Det første som stod på planen da vi kom fram til Manila, Filippinenes hovedstad, var å besøke en slum i en bydel kalt Malabon. Det var dette stedet vi skulle få mest tilknytting til, bli best kjent med og se mest av. Senere samme uke skulle vi også holde en stor konsert på basketballbanen i slummen, med hele slummens befolkning som publikum.

Vi måtte krysse en elv for å komme inn i slummen. Broen ble for oss et symbol som tydelig skilte den rike bydelen fra den fattige. Uttrykket: «Nå går du fra den gode siden til den dårlige» ga oss masse inntrykk. Mange av oss var bekymret for hva vi ville se der inne, og de fleste fikk seg en tydelig overraskelse da vi kom inn. Det vi forventet å se var triste, sultne, deprimerte og fattige barn. Jo da, barna var fattige og sultne. Men om de var triste og deprimerte? Nei, ikke i det hele tatt! Smilende ansikt, høy latter og vinkende, glade mennesker. Jeg tror ikke vi så en eneste sur mine. Mens vi kom som et tog av norske jenter (og en gutt); trøtte, sminkeløse, svette og slitne, ropte barna «Ikaw ay MAGANDANG!» som betyr «Du er VAKKER!»Alle ville ta oss i håret, holde oss i hendene, vinke til oss, ja, vi følte kjendisstatusen lang vei.

De neste dagene vekslet vi mellom shopping (og pruting!) og skolebesøk. På elementary-skolen vi var på fikk vi underholde barn fra førskole-førsteklassealder hvor vi lærte dem sang og dans, samt vi hadde perle-aktiviteter med dem etterpå. Da opplegget var over hadde vi konsert i bakgården deres med et livlig publikum som både klappet, skrek og sang høyt med. Spesielt da gutten i koret, Runar, skulle synge solo. Det skapte masse hyl og skrik fra mange fascinerte filippinske jenter. Og dette var bare en oppvarming for konsertene som ventet.

Et par dager senere skulle vi besøke et college, «Polytechnic University of the Philippines.» Vi forventet at siden ungdommene var litt eldre enn på barneskolen, kom dette til å bli en roligere konsert dag. Der tok vi innmari feil. Det var enda mer skrik og hyl da Runar sang, og etter konserten skulle folk snakke med oss, ta bilde med og av og med oss, ha facebook-adressen vår og fortelle oss hvor «magandang» vi var. Runar sa til og med på et punkt, «Stakkars Justin Bieber!» da det var han som fikk mest oppmerksomhet. Men om vi syns det var kjekt? Ja visst.

Også collegekonserten var bare noe småtteri i forhold til konserten vi skulle holde på basketballbanen i slummen lørdag 29. februar. Tidligere på dagen gikk vi ut på søppelhaugen og leverte ut flyers, reklamelapper som skulle få folk til å komme på konserten. Inntrykket på søppelplassen var også sterkt. Barna løp rundt barbeint og brukte haugen som lekeplass. Dette var ikke noe man fikk øye på i Norge, ble vi enige om. Vi ble igjen bare møtt av glade og strålende ansikt, noe som gjorde at vi gledet oss enda mer til konserten vi skulle holde senere på kvelden.

Barneopplegg på barneskolen!

Her er Runar superkjendis!

Etter å ha tilbrakt to-tre timer i slummen dro vi for å spise lunsj på kjøpesenteret i Malabon. Et raskt klesbytte til de velkjente blå konsert t-skjortene vi nå var blitt vant til å svette i ble fulgt av en lydsjekk med et raskt voksende publikum. Nesten alle sitteplassene var allerede tatt opp, og folk trykket seg inn mellom radene. Det var en av de få gangene vi hadde sunget for et så stort publikum. Etter lydsjekken gikk vi rundt og snakket med mennesker som skulle være tilskuere til konserten vår, og stemningen var utrolig spesiell. Vi merket at folk gledet seg, og var spente på å se «de norske» på scenen.

Endelig skulle vi synge og basketballbanen var aldeles fullpakket. Hver gang noen skulle synge solo klappet folk, ropte, skrek og mer engasjert publikum har vi aldri hatt. Det er deprimerende å ha konsert i Norge etter Filippinene-turen. Etter konserten skulle vi tilbake til kirka, noe som ikke var lett å gjennomføre; folk ville se oss, snakke med oss, ta på oss, og det var stappfullt med mennesker rundt scenen. Men vi kom oss fram, og i kirka fikk vi pizza sammen med ungdommene. Dette var også det siste vi skulle se til ungdommene her, så det ble en trist kveld også. Alt i alt ble konsertopplevelsen vanvittig bra, og uka som var gått kommer til å være minner for livet for alle oss som var med. Stadig vekk får vi meldinger fra filippinere vi er venner med på Facebook som sier «Please come back!» Liv Anna fortalte oss også at hun hadde snakket med presten i kirka som formidlet at da vi var der, hadde vi fått ungdommene til å føle at de betydde noe, da filippinere fra deprimerte områder har lett for å føle seg verdiløse i selskap med «rike hvitinger». Blant annet skulle det være en leir i sommer, og etter vårt besøk måtte de flytte leiren fra kirka til skolen på grunn av mange påmeldte! Dette er vi vanvittig glade for å høre, og alle sammen er nok enige om at tilbake til Filippinene MÅ vi dra en gang!

Her skal vi over broen til søppelplassen.

Søppelhaugen!

Publikum på universitetet.

Lydsjekk!

Dette er etter konserten på colleget.

Etter konserten.

Tur til Australia

I fjor haust tok eg steget og fekk bestillt flyreis til Adeleide i Australia. Det skulle arrangerast verdskongress i Det Hvite Bånd. Sidan eg har vore med på to slike kongressar før, i USA og Stavanger, visste eg at det ville bli eit høgdepunkt i seg sjølv å møta folk frå mange nasjonar. Og når høvet baud seg til å koma til eit land på den andre sida av kloden, så var valget lett. «Du fer når blada dett, og kjem heim når dei sprett,» sa yngste bror min. Det har han rett i. Det var haust der, og bladfallet var i gang. Her hadde eg ikkje før kome heim, før dei spratt. Det var likevel ikkje mykje å gi seg for at det var haust, for vi hadde mellom 22 og 29 grader dei 9 dagane vi var der. Etter mellomlanding i Hong Kong og prøveeting med pinnar der, tok vi siste fly til Adeleide. Saman med to festlege finske damer vart det ein alle tiders tur. Bortsett frå beina som hovna alvorleg opp. Som amatør visste eg ikkje at eg måtte ha på sokkar som høver til slikt.

For ein natur vi fekk sjå. Ikkje topografien nettopp, den var omtrent flat som på Jæren, med nokre åsar rundt. Men blomane , trea og dyra. Fuglane var heller ikkje nettopp slik vi ser dei her. Eg skal ta dykk med til ein botanisk hage nær sjukehuset i Adeleide. Der var mange slags tre og buskar. Og blomar eg aldri har sett før. Og neppe får sjå att nokon gong. Men dei var feste til filmen, det er sikkert. Store høge og breie tre. Palme og eukalyptustre. Somme feller barken om hausten. Det var eit ukjent fenomen for meg. Nett som snø og frost er det for dei som bur der. Hawairoser vaks på høge buskar. Mange fargar, oransje, gule rosa og raude. Aldeles nydeleg. Appelsintre var der og å sjå. Litt annleis løkblomar som likna på narcisser ein stad. Nokre gedigne kaktusar som vaks ute såg vi og. Slike vi har her som små runde kuler i vinduskarmen. Der var dei store som basketballar og endå meir. Å beskrive ein hage er ikkje så lett, du må nesten vera der og sjå, lukte og fornemme. Men facinasjonen over alt dette annleise var stor. Vi såg andre fugleslag. Eit slag som likna på vipe eller sidensvans var mellom dei. «Toita houpa», heiter vipe på finsk. Så eit ord finsk lærde eg i alle fall av damene som var alle tiders å vera i lag med. Det er ikkje rett skrive, men lyden av ordet er slik eg oppfatta det.

Fire flotte damer.

Vel ute av hagen gjekk vi opp ei av hovedgatene i byen. Der var det den eine skulpturen etter den andre av ymse betydningsfulle personar. Mellom anna ei dame som hadde styrt ein kommune for nokre år sidan. Vi tok trikk frå hotellet vi budde på. Den tok ca ein halv time inn til sentrum.

Hotellet låg ved ei sandstrand. Ein flott promenadeveg gjekk langs stranda. Der gjekk det an å få frisk luft og gode inntrykk mellom møta vi hadde inne. Mange innbyggjerar såg ut til å utnytta staden til å få seg trim.

Vi var på tur i ein Zoologisk hage. Der hadde dei også annleis saker å vise oss. Det var trollspennande å få sjå kenguruar på nært hald. Mange som sat eller låg heilt i mak. Vi kunne gå heilt inntil dei og sjå og fotografere. Somme mata dei også. Dei hadde god plass å boltre seg på. Vi fekk og sjå det berømte Tasmanian uhyret. Eit par av dei for og sprang rundt og rundt og var nesten ikkje til å få festa til fotoapparatet. Men i neste bås stod det eit og myste ut i lufta. Det hadde nok forstått at turistar må ha objekta sine i ro for å ta bilde. 3 svære pelikanar var og å sjå ved ein dam. Dessutan ulike andefuglar som kosa seg i lag med. Til slutt fekk vi sjå to koalabjørnar som sat og vagla seg i eit tre. Dei såg rimeleg trøtte ut. Det er vel heilt normalt for dei. Ei svær øgle klatra i eit tre noko lenger unna. Gjerne for meg, greit med litt avstand der. Pungrotter pilte også rundt på marka. Retteleg noko å sjå for turistar frå nord. Dei afrikanske damene som var med fekk og noko nytt å sjå på, sjølv om dei er vant til spennande dyr der dei kjem frå og.

Ein tur til nasjonalforsamlinga i Sør-Australia fekk vi og med oss. Der fekk vi orientering om dei 30 000 underskriftene som kvinner samla for å få stammerett i landet.Det vart innvilga og skriftet med dei 30 000 underskriftene var så tungt at det måtte trillast i ei trillebåre. Då damene fekk stemmerett passa dei på å stemme inn folk som ikkje var så oppgløda for å ha flest mogeleg alkohol kranar rennande. New Zealand var det første landet i verda med kvinneleg stemmerett. I 1893 fekk dei den. Australia var noko seinare. Men dei var først i verda til å få ei dame i nasjonalforsamlinga. Vi fekk den æra å sitja i stolane mens vi vart orienterte om litt kvinnehistorie og anna historie frå parlamentet.

Vi hadde tett program og opplevde mykje spennande. Ei oppleving for livet . Flyturen heim gjekk greit og radig. Hong Kong flyplassen var utruleg rein ,oversikteleg og stor. Der var skilt der det stod at vi måtte passe oss så vi ikkje glei på golvet. Så blankpussa var det. Vel heime var det ikkje rektig så blankpussa. Vegen frå Sola til Sandnes var strødd med ein heil del søppel. Det såg eg lite av i gatene i Australia. Minna derifrå kjem til å skina lenge.

Torgunn Søyland Skoglund

F.v. Torgunn med Anneli Klemetti og Verdens avdelingsleder (Evangelisering) Irja Eskelinen.

Beskytt din uføde fra alkohol og fas

Et foster får all sin næring fra mor. Når en gravid kvinne drikker alkohol, blir også fosteret utsatt. Alkoholen blir raskt tatt opp i blodet og fraktes til de ulike organene. Alkoholen passerer ufortynnet gjennom morkaken til babyen, som i løpet av noen få minutter får like høy alkoholpromille som mor.

Alkohol påvirker alle celler og organer som skal dannes hos fosteret i løpet av svangerskapet. Fosterets hjerne er særlig sårbar, fordi den utvikler seg gjennom hele graviditeten. Hvis mor drikker flere ganger, utsettes også barnet for alkohol gjentatte ganger.

Dette kan skje med barnet

Alkohol kan øke faren for spontanabort. Kort tid etter alkoholinntak er det observert midlertidige stopp i pustebevegelser, rykninger og at fosteret beveger seg mindre.

Alkoholbruk øker risikoen for at:

- Barnet blir født for tidlig
- Barnet blir mindre i vekt, lengde og hodeomkrets som følge av dårlig fostervekst
- Lavere intelligens
- Lærevansker og svakere evne til problemløsing
- Adferds- og sosiale problemer, rastløshet og hyperaktivitet
- ADHD
- Misdannelser
- Hjerneskade FASD (alcohol syndrom spectrum disorder) eller FAS (føtalt alkoholsyndrom) med medfødte misdannelser og hjerneskade. Barnet er særlig utsatt for FAS hvis mor har et langvarig forbruk og drikker store mengder under graviteten.

Som hovedregel kan alkohol skade fosteret i alle faser av svangerskapet. Utviklingen av føtale alkoholskader kan ikke forhindres senere, men barnet må leve med skadene resten av livet. Skadene kan imidlertid forhindres ved at mor lar være å drikke alkohol når hun er gravid.

Ingen sikker nedre grense

Det finnes ikke en sikker nedre grense for alkoholinntak i løpet av graviditeten. Samme mengde alkohol kan påvirke fostre på flere ulike måter. Sannsynligvis har ulike barn ulik grad av sårbarhet. Samtidig spiller barnets arveegenskaper også inn. Tidspunktet for alkoholeksponeringen har betydning og forhold som alder, helse og mors livsstil. Helsemyndighetene anbefaler derfor at gravide kvinner ikke drikker noe alkohol i svangerskapet. Det er klokt å tenke over alkoholvanene allerede når en prøver å bli gravid.

Å si nei takk

I løpet av en graviditet kommer det mange anledninger der det drikkes alkohol, og der det kanskje forventes at du også skal drikke – for eksempel i bursdager, jul, nyttår, familie- og firmafester, bryllup eller utdrikningslag. Det er lettere å velge alkoholfritt hvis du har tenkt gjennom situasjonen på forhånd.
Tenk kreativt og lag deg eller be om gode alkoholfrie drinker på fester.
Alkoholfrie alternativer
Hvis mengden ren alkohol er det samme, er det ikke noe forskjell på vin, øl, sider, rusbrus eller sprit. Alkoholen har samme virkning på fosteret uansett hvilken type alkoholholdig drikke det dreier seg om. Det finnes mange gode alkoholfrie alternativer i tillegg til alkoholfri vin / øl og eplemost. Så finn dine favoritter for deg og barnet ditt!
Husk at de fleste drinkene også kan lages uten alkohol. Mange liker å bestille alkoholfrie drinker i baren – spør bartenderen om å lage noe til deg. Oppskrifter på alkoholfrie drinker og fruktdrikker finner du blant annet på nettet.

Partnere og venner

Det kan være vanskelig å avstå fra alkohol hvis alle rundt deg drikker. Alle trenger støtte og oppmuntring når de skal endre vaner. Partneren er ofte den viktigste støttespilleren for den gravide. Tenk over og snakk om alkoholvanene deres allerede når graviditet planlegges. Det vil motivere hvis dere først og fremst tenker på barnets utvikling og framtid.
Det er lettere å stumpe røyken hvis partner ikke røyker. Det samme gjelder alkohol. Sørg for å ha gode alkoholfrie alternativer tilgjengelige, og finn ut hvordan dere ønsker å ha det hyggelig sammen uten alkohol.

Kilde: Helsedirektoratet

Dr. Gregory K. Pikes tale, - en oppsummering

Dr. Gregory K. Pike, direktør for Adelaide Centre for Bioethics and Culture, holdt en informativ tale med tittel: «Medical Marijuana – dopey idea.»

Hans foredrag er tilgjengelig på WWCTUs nettsider, www.wctu.org

Noen viktige punkter han hadde med:

I Australia:

- 18% røker tobakk, 9% marihuana.
- Men daglig bruk – 13% tobakk, 1,5% marihuana.
- Medisinsk marihuana betyr at man røker det i medisinsk hensikt.
- I USA har 18 stater tillatt cannabis til medisinsk bruk.

Medisin er en vitenskap og en kunst. Den er grunnet i en egnet forståelse av hva mennesket er, og burde være; rettet mot menneskets beste og dets trivsel. Dette er i konflikt med ideen om at vi skulle være frie til å bruke et stoff som kan forandre vår personlighet. I god medisin blir det gjort kontrollerte kliniske forsøk og jevnlig bedømmelse hvor alle resultater blir studert. Det er et viktig skille mellom bruk og misbruk, og ekspertavgjørelse er nødvendig når man skal forske på fordeler og ulemper og veie dem opp mot hverandre.

Cannabis er assosiert med en hel rekke skadevirkninger som inkluderer psykoser og schizofreni, depresjon, angst, hukommelsessvikt og avhengighet. Avhengighet er i seg selv frihetsberøvelse og er et alvorlig problem.

Marihuana har 67 aktive ingredienser inkludert THC. THC virker på naturlig cannabinoide reseptorer i hjernen som har omfattende funksjoner. Når folk røker cannabis, nedbrytes de naturlige cannabinoide reseptorfunksjoner.

Noen syntetiske deler av cannabis er blitt anbefalt til medisinsk bruk, for eksempel Marinol. De kan være nyttige for smertelindring i forbindelse med kvalme og oppkast assosiert til kjemoterapi. Det må sies at studiene her har vært begrensede, og bedre medisiner er tilgjengelige.

De som ønsker bruk av medisinsk marihuana, undergraver normal forskning. Marihuana er et psykoaktivt stoff som påvirker forskning og blir utført på mennesker som vet hvorvidt de får cannabis og som ikke kan være fullstendig saklige i forhold til testresultatene. De virkelige blindeffektene som er ledd i normal forskning, mangler. Dette er en farlig måte å drive forskning på.

I følge USAs FDA har det ikke vært utført seriøs forskning på medisinsk bruk av marihuana.

Følelsesladede, medlidende argumenter er sterke, men er farlige, og blir brukt for å øve press på mennesker som ønsker å være omhyggelige og korrekte i forhold til de reelle resultater av seriøs forskning.
Folk krever å få bruke marihuana for ting som ikke kan måles nøyaktig.
Det er et kontinuerlig press omkring i verden for å få aksept for bruk av medisinsk marihuana. En hel industri står klar til å bygges opp så snart en populær stemme, som i deler av USA, anbefaler medisinsk marihuana. Den tillater andre, inkludert barn, til å bruke det. Den blir omgjort til en måte hvorpå man kan få legal forsyning.

Forholdet mellom medisinsk ansvarlig og pasient blir pervertert. En person får resept på marihuana fra en lege, og det er alt. Det er ingen oppfølging for å vurdere den medisinske effekten av stoffet. Dosering kan ikke bli kontrollert.

Vi har fremdeles mye igjen å lære om bivirkninger fra bruk av marihuana. God alternativ behandling er tilgjengelig.

Medisinsk bruk av marihuana er et bruhode fra legalisering. George Soros er en som pusher på og vil bruke legalisering av marihuana som en kile for videre legalisering av narkotiske stoffer. Det handler svært mye om image.

I USA er medisinsk marihuana blitt et salig rot, slik at det nå ropes «bare legaliser det», så vil problemene forsvinne.

Det er ikke gitt nok tid til at problemene i forhold til cannabis er blitt tilstrekkelig utredet. Det kan bli mange virkelig alvorlige mentale helseproblemer som åpenbares i årene som kommer.

En spørrerunde fulgte.

Reisen til Australia

01

03

04

Reisen til Australia

09

05

07

10

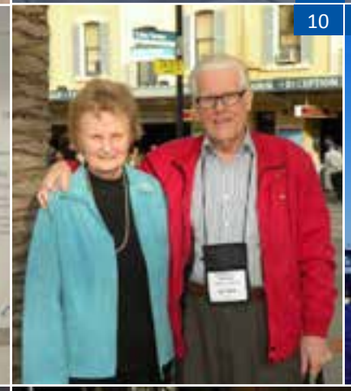

11

12

06

08

13

14

01 - Singapore flyplass, 02 - Kongress Hotell, 03 - Jumbo Jet 747, 04 - Ut forbi hotellet, 05 - Singapore flyplass, 06 - Singapore flyplass,

07 - Kongress by, 08 - Stortinget, 09 - Ut på byen, 10 Kjærlig ektepar, 11 - På vei hjem - Sydney, 12 - Takk for sist, 13, Felles måltid, 14 - Gledesspredere

Hilsen fra Russland og Guatemala

«Sammen vil vi ta utfordringen med å forbedre livene til de fattige og uheldige. Vi vet at ingen er født fattig eller ønsker å være sulten, men noen ganger vet ikke disse menneskene hvordan de skal be om hjelp.

Men det er derfor Gud velsignet oss med denne oppgaven for å informere mennesker at de ikke er alene. Vi har mye arbeid foran oss, og jeg er overbevist om at med hjelp kan de få den støtten, utdanningen og medisinske assistansen de så sårt trenger.»

Kjærlig hilsen, Dora

Inspirasjon til videre innsats!

Under Landsmøte feirer vi 150 års jubileum til Ólafía Jóhannesdóttir med forestilling «Olafia»

Ólafía Jóhannesdóttir (født i 1863 på Island, død i 1924) var en kvinne som viet sitt liv til å hjelpe de mest vanskeligstilte i Oslos slumkvarter ved Vaterlands bru i begynnelsen av 1900-tallet. Hun ble av og til referet til som Laffi eller bare Island.
Etter reisevirksomhet i Canada, USA og Storbritannia for å fremme organisasjonen Det Hvite Bånds sak, slo hun seg ned i Oslo. Der etablerte hun et herberge for fattige, prostituerte og alkoholikere og tilbød bad, mat og en ren seng å sove i.

Hun gav ut en bok, De ulykkeligste, som vakte stor oppsikt også ut over Norges grenser. I 1930 ble det ved Vaterlands bru reist en byste av Olafia. Bysten er fra 2004 plassert i Vaterlandsparken. Olafiagangen på Grønland i Oslo er oppkalt etter henne.

Like ved flyplassen – 100 meter gangavstand.

Høydepunkter for Landsmøte på Rica Hotell i Stavanger, 10.- 13. oktober 2013

Vi skal feire 100 års jubileum for kurheimsvirksomhet
i DHB v/Riisbyprest Ragnar Engen.

Vi markerer Olafia Johannsdottir sitt 150 års jubileum med en forestilling av hennes liv framført av 15-20 skuespillere fra Stavanger

Sarah Ward blir med oss og vi vil markere hennes 9 år som Verdensleder og at hun har arbeidet 50 år sammenhengende i Det Hvite Bånd.

Foredragsholdere blir Kari Lossius fra Bergensklinikkene.
Tove Kristin Jevne fra Riisby.

Dr. Dora de Barrientos fra DHBs prosjekt i Guatemala orienterer
Tamara og Marina Aristova fra DHBs prosjekt i Russland orienterer

Rogaland Kretsfest
Landmøteforhandlinger
Tur
Gudstjeneste med nattverd
i Sørnes kirke

Vi bryr oss

Program for Landsmøte 10-13 oktober, 2013, Stavanger Rica Airport Hotel, Sola

Tema: «Inspirasjon til videre innsats»

Torsdag 10. okt.	14:00	Ankomst – registrering – servering
	16:00	Åpning av landsmøtet v/nestleder Aud Bodil Brekka
		Sang: «De kommer fra øst og vest»
		Velkomst til Rogaland v/Kretsleder, Solveig Vatland Bøe
		Korstorg salme 146 v/Styremedlemmer Anne Grete Olsen og Jenny Kristiansen
		Sang: «O Gud på Nåde»
		Hilsen fra President Emeritus, Sarah F. Ward
		Sang av Aud Karin Førland – "Underbar fred"
		Tale av Landsleder, Margaret Østenstad «Inspirasjon til videre innsats»
		Sang: Bønn for Landsmøte:v/Styremedlem,Marie S. Moe
	17:30	Øvelse for landsmøtekoret
	18:00	Middag
	19:00	Lovsangs møte
		Dr. Dora de Barrientos rapport om Guatemala. Loddsalg til inntekt for prosjektet.
		Innlegg Lands Avdelings ledere og Oddrun Småbrekke, leder Bjørgvin Krets barneleier.
		Bønn: May Britt Røyrvik
Fredag 11. oktober	06:00-08:45	Frokost
	07:30	Bønn for de morgenfriske
	08:45	Andaktstund v/Brita Nilssen
	09:00	Landsmøteforhandlinger
	09:45	Kaffe pause
	10:00	Landsmøteforhandlinger
	12:00	12-bønn, Minnestund v/Aud Karin Førland
	13:00	Lunsj
	14:00	Fagtema v/Kari Lossius, Bergens Klinikkene
	14.45	Pause
	15.00	Landsmøteforhandlinger
	17:30	Øvelse for landsmøtekoret
	18:00	Middag
	19:00	Landsmøtefest: Innlegg: Riisby v/Tove Kristin Jevne, Riisby i dag»
		Festtale, Riisbyprest Ragnar Enger – «Kurheimsvirksomhet 100 år» – Bok signering
		Forestilling «Olafia» - markering av 150 års jubileum v/15-20 skuespillere
		President Emerit. Sarah F. Ward – «En kvinne i vår tid» - 50 års aktiv tjeneste i DHB
		Landsmøte Kor, «Hvitveisene» med mer.
		Bønn: Åslaug Mjøs
Lørdag 12. oktober	06:00-08:45	Frokost
	07:30	Bønn for de morgenfriske
	08:45	Andaktstund v/Anne Grete Olsen
	09:00	Landsmøteforhandlinger
	09:45	Kaffe pause
	10:00	Tur
	13:00	Lunsj
		Landsmøteforhandlinger
		Rapport fra Russland v/Tamara og Marina Aristova
	18:00	Middag
		Rogaland Kretsfest: Tale/Etiopia Misjonær, Kari Bø Olafsson – mye underholdning
		Bønn: Maria Molvik
Søndag 13. oktober	06:00-0845	Frokost
	07:30	Bønn for de morgenfriske
	09:00	Landsmøteforhandlinger/Hilsener og takk
	11:00	Gudstjeneste i Sørnes kirke
	13.00	Lunsj og avreise. Bønn: Landsleder

Velmøtt - Ber for samvær!

Landsmøte 10 - 13 oktober 2013

Rica Airport Hotel
Det Gode Vertskapet

RICA AIRPORT HOTEL, SOLA, STAVANGER

PÅMELDINGS SKJEMA (Vennligst bruk TRYKK bokstaver)

Navn: _____

Adresse: _____

Email: /Tel: _____

Landsmøte koster: Pakkepris per person inkl. 1 rom med 2 senger for 3 netter og alle måltider kr. 3263. Pakkepris per person inkl. Påmeldings gebyr kr. 300 (ikke refundert) på enkelt rom kr. 3855.
TUREN: kr. 200 i tillegg.

Bank kontonr.: til kontonr. Det Hvite Bånd Landskontor. Depositum: kr. 1000 innen 1. September, 2013. Rest beløp: innen 1. Oktober, 2013. Ved frafall ble alt refundert minus påmeldings gebyret.

☐ JEG ER DIABETIKKER ☐ VEGETARIANER ☐ JEG TRENGER EN Å DELE ROM MED

☐ ØNSKER ET DOBBELT ROM OG DELER ROM MED _____

☐ JEG BOR PRIVAT

PRISER: Påmeldings gebyr kr. 300, (ikke refundert)

LANDSMØTE DAGPAKKEPRIS: Kr. 495 /hver dag inkl. lunsj ☐ Torsdag/Søndag ☐ Fredag ☐ Lørdag
Møtelokaler, AV-utstyr, **lunsj** buffet, ettermiddagsfristelsen: Vi byr på hjemmebakt/frukt, kaffe, te, isvann hele dagen.

Kr. 295 2 retters Middag om kvelden ☐ Torsdag ☐ Fredag ☐ Lørdag

☐ JEG ØNSKER Å VÆRE MED PÅ TUREN (kr. 200)

Sender til: Det Hvite Bånd Landskontoret, innen 10.september, 2013 Torggt. 1, 0181 OSLO slik at saksdokumentene er sendt ut i god tid. Husk å merke alle felter som gjelder for deg.

Gled deg i Herren alltid!

Alfhild Agersten - 100 år feiring

«Gled deg i Herren alltid! Dette kom så for meg en dag. Ja, vi som er Guds barn, har i sannhet noe å glede oss over. Fil.4.4. Tenk dette skrev Paulus da han satt fengslet i Filippi. Uavhengig av omstendighetene kunne han ha gleden i Gud. Når du leser disse linjer er alt sommeren på hell.

Jeg var på etterverngruppa i juni her i Oslo og det er alltid hyggelig å være med der! Ragnar kom med Bussen, godt lastet med beboere. Trofaste Bjørg Styrmo møtte som vanlig opp. Hun hadde med seg dette fine bildet fra 100 års markeringen Anne Marie, Bjørg og Alfhild Agersten. En flott dame! Koselig bilde.

Ellers må dere være snille å melde om adresseforandringer når dere flytter. Det sparer oss for mye porto. Har du husket å betale kontingenten?? (Enda er det noen vi mangler!)

Husk å verve barnebarna dine. Dette er misjonsarbeid.

Jeg leste en gang en bok. Tittelen var: «Frels barna, kom Djevelen i forkjøpet» av Alf Somdal. På den måten får vi inn kristent stoff i hjemmene. Kjære Hvite Bånd Søstre nå må vi SÅ inn Guds ord i barnehjertene. Fortell om alkoholens forbannelse, dette er min og din misjon.

Ellers har vi 4 søstre vært med på Olafia vandring i forbindelse med hennes 150 års fødselsdag. Det var: Solfrid Storland, Ragnhild Haaland, Rakel Blisten og meg. En flott lørdag. Vi fikk se de forskjellige plassene hvor hun opprettet hjem for ulykkelige piker. En dame som det står stor respekt av.

Nå nærmer landsmøtet i Stavanger seg. Håper du kommer! :-)

Så ønsker jeg dere alle alt godt, og Guds Rike velsignelse.

Søsterhilsen
Eva Unsgaard Trobe.

Solfrid Storland, Eva. U. Trobe, Rakel Blisten og Ragnhild E. Haaland deltok.

Husk 1.september er fristen for saker til landsmøte

Hjertelig takk!

Takk til alle dere som sender oss så trofast en pengesum til de forskjellige prosjekter.

Vi samler fortsatt inn til «Brønn» da det er en menneskerett med rent vann.

Hilsen Aud Karin
kasserer i landsstyret

Brønn: 28.01.2013	Kr. 38 390
Åslaug Mjøs	500
Torgunn Søyland Skoglund	300
Indre Arna DHB	2 000
	Total: Kr. 41 190

Gaver til DHB:

Inger Marie Aasrum	200
Torgunn Søyland Skoglund (Barn og Ungdoms arbeid)	1 000
Indre Arna DHB	3 000
Inger Marie Aasrum	500
Bjørn Larsen	500
Per Ingvard Teigland	300

Minnegåve - Petra Anni Giskeødegård:

Lilly Grimstad	200
Ved begravelsen	3 800

Internasjonalt arbeid:

Haugesund DHB (Guatemala)	5 000
Haugaland Krets (Guatemala)	5 000
Bjørgvin Krets (Guatemala)	4 000
Torgunn Søyland Skoglund (Guatemala)	1 000

Nye Medlemmer

Lise Løland, Stavanger
Marit Jensen, Stavanger
Gerd Landro, Voss
Brynja Gunnarsdottir, Tromsø
Rita Hildegunn Neteland, Norheimsund
Leona Viste, Nærbø
Kari Margrete Myhr, Indre Arna
Signe Tønnesen, Porsgrunn
Asbjørg Jakobsen, Avaldsnes
Ingrid Mortensen, Haugesund

Vervet av:

Bergny Birkenes
Bergny Birkenes
Marit Våle
Eva U Trobe
May Britt Røyrvik
Solveig Harbo
Asbjørg Bildøy
Anne Marie Rønningen
Bjørg Østevik
Johanna Rasmussen

Barnemedlem

Hanna Øygard — Line Øygard

Dette er våre samarbeidspartnere:

Camilla Collett
har 200-års jubileum

Systera til nasjonaldiktaren Henrik Wergeland var fødd 23.01.1813. Bestefaren hennar var klokkar på Hosanger. Camilla derimot, som levde fram til 1895, budde mest på Eidsvoll, i Oslo og ute i Europa. I jubileumsåret for kvinneleg stemmerett, bør ein ikkje gløyma at Camilla var mellom dei første kvinner i landet vårt som sette fokus på dette.

Camilla Wergeland vart i 1841 gift med bygdeguten Jonas Collett som hadde utdanna seg til jusprofessor. Tidlegare hadde ho alt frå 16-års alder hatt eit langt intimt venskap med diktaren Johan Sebastian Welhaven, noko både broren Henrik og faren Nicolai misslikte. Ekteskapet med Jonas varte berre i fire år for då døydde han, og Camilla sat att med ein liten pensjon. «Det verste for en norsk kvinne er å bli enke», skreiv ho då. Dei fekk likevel fire søner. Camilla hadde fått mykje støtte av Jonas, han var einig med Camilla i synet hennar på stemmeretten, at den burde vera for begge kjønn. Og også at kvinner burde få gje ut bøker og skrifter under eige namn og ikkje pseudonym som var det vanlege då. Det var ikkje nok at kvinner var omtala med namn i Bibelen, og at Dorthe Engelbrektsdotter og andre hadde fått sine arbeid på trykk og dels fått dei inn i godkjende salmebøker. Kvinner skulle spela ei underordna rolle. Camilla gifta seg aldri opp att, og måtte la slektningar oppdra tre av dei fire borna sine. Faren, Nicolai Wergeland, hadde barndommen sin i Mjøsdalskrinsen på Osterøy. Faren hans igjen var klokkar der, han kom som innflyttar frå Lindås. Etternamnet kjem frå ein gard i Sogn, Verkland. Men Nicolai måtte ut for å gå på skule. Først til Bergen, på Fattigskolen og Bergen Katedralskole, der namnet hans enno heng på heiderstavla. Så bar det til København for studier. Nicolai vart prest og var med på riksforsamlinga på Eidsvoll i 1814, innvald frå byane på Sørlandet. Eldstebroren var Henrik, og til saman hadde Camilla tre brør og ei søster. Søstera Augusta vart gift med presten Vedøe i Suldal, Ryfylke.
Bøkene til Camilla kom først ut anonymt. I «Amtmannens døtre», eit tobindsverk som kom ut midt på 1850-talet, seier ei av dei fire døtrene i forteljinga at «Vår skjebne er at giftes bort». Kanskje livet som ugift kvinne hadde vore betre? Dette blei den einaste romanen ho skreiv, men det finns mykje anna etter henne.
I erindringsboka «I de lange netter», skriv ho om korleis det er å mista ektemannen. I «Opptegnelser fra ungdomsårene» skriv ho om tilhøvet til Welhaven. Ho var eit skrivande menneske gjennom heile livet.
Camilla hadde vore elev ved ein folkehøgskule i Haderslev, Danmark, der ho blei kjend med ein varmhjarta, personleg kristendom, medan «den kalde fornuft»-kristendommen råde elles i Danmark-Noreg. I alderdommen vende ho attende til si barndoms- og ungdoms kristne tru. Forfatterinna blei i moderne tid heidra med eit portrett på 100-kronerseddelen som var i bruk mellom 1979 og 1997. Ho ligg gravlagd på Vår Frelsers gravlund i Oslo.

Tekst: Nils-Aksel Danbolt Mjøs.
Takk! Red.

Ólafía Jóhannesdóttir
150-år 22.oktober

På Landsmøte: Forestilling om Ólafía Jóhannesdóttir liv.

Velkommen til feiring av Ólafíahøytiden!

Den Islandske menigheten i Norge ønsker alle velkommen til feiring av Ólafíahøytiden helgen 8. og 9. juni i Oslo.

Ólafíahøytiden avholdes til heder og ære av Ólafía Jóhannsdóttir som arbeidet blant de trengende på gatene i Oslo rett etter århundreskiftet. I år er det 150 år siden hennes fødsel, og i den anledning arrangerer vi Òlafiahøytiden. Den islandske menigheten i Norge gjør mye for å minnes hennes navn og vårt nye menighetslokale i Oslo er oppkalt etter hennes navn og vi driver Olafiastiftelsen som gir tilskudd til trengende.

Høytidsarrangementet begynner på lørdag 8. juni med det vi har kalt «Ólafía-gangturen» som vil ledes av Sigridur Duna Kristmundsdóttur. Turen vil gå gjennom Oslos gater i Ólafías fotspor og vi får høre om hennes liv og arbeid. Turen slutter ved Ólafíastofa i Pilastredet Park 20, hvor det vil serveres forfriskninger og vi har underholdning. På søndag 9. juni vil det være messe i Nordberg kirke med spesiell markering av Ólafía og deretter med påfølgende kirkekaffe.

Med vennlig hilsen-
Den Islandske menigheten i Norge

Avsender: Det Hvite Bånd, Torggata 1, 0181 Oslo

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
posten
NORGE P.P. PORTO BETALT

Kenya, USA og India

USA og India

South Africa og USA

Finland

Kvinnes Stemmerett 100 år

Guatemala og Fiji

Korea og New Zealand

Norge

Korea og Japan